

Ministerie van Justitie
 Directie Wetgeving, sector Straf- en sanctierecht
 t.a.v. Mr. C.H. Bangma
 Postbus 20301
 2500 EH Den Haag

Reclassering Nederland
 Landelijk kantoor
 Vivaldiplantsoen 100-200
 3533 JE Utrecht
 Postbus 8215
 3503 RE Utrecht
 (T) 030 232 49 49
 (F) 030 232 49 50
 (I) www.reclassering.nl

Datum 5 november 2007
 Onderwerp Reactie op wetsvoorstel aanpassing tbs met voorwaarden
 Briefnummer Beleid/07/041/AA
 Contactpersoon A. Andreas
 Telefoon 030 232 49 49
 E-mailadres a.andreas@srn.minjus.nl

Geachte heer Bangma,

Naar aanleiding van het wetsvoorstel wijziging van het Wetboek van Strafvordering in verband met de maatregel van terbeschikkingstelling met voorwaarden willen de drie reclasseringsorganisaties (3RO), graag reageren op dit wetsvoorstel. De 3RO zien dit wetsvoorstel als verbetering ten opzichte van de huidige situatie. Wij verwachten dat een aantal problemen waar wij op uitvoeringsniveau regelmatig mee geconfronteerd worden door dit voorstel voor ons beter hanteerbaar zullen zijn.

Wij benoemen expliciet de regeling van crisisplaatsingen. Dit maakt het mogelijk dat een tbs'er in crisis de gelegenheid heeft om binnen een acceptabele setting te stabiliseren terwijl de veiligheid van de samenleving niet in het geding komt. Het geeft de reclassering tegelijkertijd de mogelijkheid om, samen met een team deskundigen, de maatregel opnieuw vorm te geven en naar alternatieven te zoeken voor waar het spaak liep. Dit hoeft dan niet direct te leiden tot een procedure tot omzetting in TBS met dwangverpleging. Mocht het dan, ondanks de crisisplaatsing, toch tot een omzettingzitting komen dan is de Rechtbank verzekerd van een deskundig, professioneel advies van zowel de GGz-behandelaar als de reclassering.

De 3RO zijn op het moment van schrijven van deze reactie doende om, in het kader van het TBS verbetertraject, convenanten af te sluiten met diverse GGz-instellingen met als doel de samenwerking tussen de organisaties, onder andere in tbs-trajecten, te optimaliseren.

De 3RO plaatsen echter ook een kanttekening bij het wetsvoorstel. In het wetsvoorstel is het volgende verwoord:

“ Door de parlementaire onderzoekscommissie is voorgesteld om de GGz, in aanvulling op het advies van de reclassering, een advies te laten uitbrengen over de uitvoerbaarheid van een voorwaarde dat de tbs-gestelde zich laat behandelen. Een dergelijk advies zou, volgens deze commissie, tot stand kunnen komen via een intakegesprek en/of een proefbehandeling. De regering staat positief tegenover het advies van de parlementaire onderzoekscommissie om de GGz een advies te laten geven over de behandelbaarheid van de betrokkene en een verklaring heeft gegeven over de bereidheid tot behandeling door (of opname in) een GGz-instelling. ”

De 3RO maken nogmaals bezwaar tegen een eventuele proefbehandeling voor een tbs'er met voorwaarden. Een proefbehandeling als voorloper op een mogelijke uitspraak tbs met voorwaarden geeft een te onduidelijk kader. Bij een proefbehandeling in de GGz zal er altijd sprake zijn van een vrijwillige opname. Het risico dat de kandidaat-tbs'er zich kan onttrekken aan de behandeling is altijd aanwezig met alle gevaren die dit voor de samenleving met zich mee kan brengen.

Daarnaast houdt een proefbehandeling de rechtsgang naar onze mening onnodig op. Na drie maanden voorarrest, aanhouding voor maatregelrapportage door de reclassering en daarna nóg eens een aanhouding voor proefbehandeling, is het waarschijnlijk dat het minstens negen maanden zal duren voordat er duidelijkheid is over de op te leggen maatregel. Echter, het brengt ook een ander risico met zich mee. Mocht een GGz-kliniek, na de proefbehandeling, aangeven niet met deze kandidaat-tbs'er in zee te willen gaan, dan staat iedereen met lege handen, want er blijft onduidelijkheid over het in te zetten behandelingstraject. Voor de samenleving betekent dit een te groot en onverantwoord veiligheidsrisico aanwezig.

We willen tot slot nogmaals uw aandacht vragen voor het belang van een acceptatieplicht voor forensische psychiatrische klinieken. In de huidige praktijk maakt de reclassering helaas te vaak mee dat de rechter justitiabelen een tbs met dwangverpleging oplegt omdat de GGz-klinieken hem/haar niet in het kader van een tbs met voorwaarden wil accepteren voor behandeling. Justitiabelen gemotiveerd voor een traject tbs met voorwaarden kunnen daardoor onnodig in een maatregel tbs met dwangverpleging terechtkomen. Dit is betreurenswaardig, niet alleen voor betrokkene zelf, maar ook omdat het traject tbs met voorwaarden meestal sneller van start kan. Verbetermaatregelen van het stelsel moeten, naast dat ze gericht zijn op de veiligheid van de samenleving, er ook op gericht zijn verdere stagnatie in de doorstroom binnen forensisch psychiatrische centra te voorkomen. Onnodig opleggen van de maatregel van tbs met dwangverpleging vergroot de wachtlijsten voor forensisch psychiatrische centra, waardoor zij voor wie een dergelijke maatregel wel noodzakelijk is onnodig lang moet wachten op de start van de behandeling.

Mede namens Jacco Groeneveld van Leger des Heils Jeugdzorg en Reclassering en Edwin ten Holte van Stichting Verslavingszorg GGZ,

Hoogachtend,

Sjef van Gennip
algemeen directeur